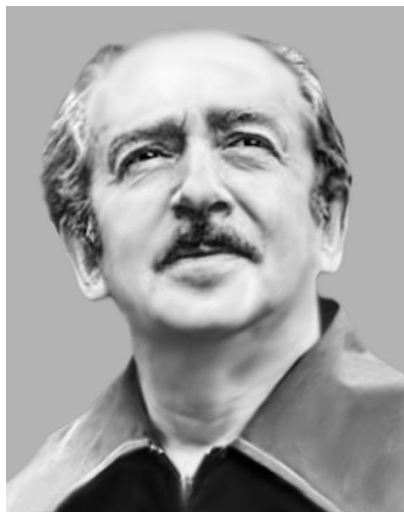

ГАЛИЧ Олександр Аркадійович (Галич Александр Аркадьевич; справж. — Гинзбург; Гінзбург; 19. 10. 1918, Дніпропетровськ — 15. 12. 1977, Париж) — російський драматург, поет. Член СП СРСР (1955–71, поновлено 1988), СКін СРСР (1958–72, поновлено 1988). Навч. у Літ. інституті в Москві (1935–36); Оперно-драм. студії К. Станіславського (1935–38). У 1940 перевівся до Моск. театр. студії (викл. В. Плучек, О. Арбузов). Під час 2-ї світової війни Г. — один із засн. і акторів Комсомол. фронт. театру (Москва). Дебютував 1932 як поет, проте визнання принесла постановка вистави «Міста на світанку» (1941). Створив низку п'єс: «Вас вызывает Таймыр» (1948; у співавт. з К. Ісаєвим), «Пути, которые мы выбираем» (ін. назва — «Под счастливой звездой», 1954), «Походный Марш» (ін. назва — «За час до рас-света», 1957), «Пароход зовут "Орленок"» (1958) та ін. За сценаріями Г. знято фільми: «Вірні друзі» (у співавт.; 1954, реж. М. Калатозов, «Мосфільм»), «На семи вітрах»

(1962, реж. С. Ростоцький, Кіностудія ім. М. Горького), «Дайте книгу скарг» (1965, реж. Е. Рязанов, «Мосфільм»), «Третя молодість» (1965, реж. Ж. Древіль, «Ленфільм» та «Фільм-Альянс», Франція), «Та, що біжить по хвилях» (1967, реж. П. Любимов, Центр. студія дит. і юнац. фільмів ім. М. Горького та Софій. кіностудія худож. фільмів). Наприкінці 60-х рр. відомий як автор і виконавець пісень-новел «Ми не гірші за Горація», «Нічний дозір», «Червоний трикутник», «Промовч», «Пам'яті Пастернака», «Петербурзький романс» та ін., тематика яких — протест проти рад. режиму, пам'ять і відповідальність за минуле, пафос — злободенність та чітка політ. скерованість. За це був виключений з обох спілок. Автор повісті-сповіді «Генеральная репетиция» (1973). У 1974 вимушено емігрував до Норвегії, де записав диск «Крик шепоту» (1974), працював на радіо «Свобода». 1975 — у Мюнхені, 1976 переїхав до Парижа, де за його сценарієм знято д/ф «Біженці ХХ століття» (1976). Трагічно загинув. 1988 у Москві знято д/ф «Олександр Галич. Вигнання» (реж. І. Пастернак, кіностудія «Фора-Фільм»).

Основні твори

Поколение обреченных. Франкфурт-на-Майне, 1972; Когда я вернусь. Франкфурт-на-Майне, 1981; Избранные стихотворения. Москва, 1989.

Рекомендована література

1. Я выбираю свободу. Москва, 1991;
2. Заклинание добра и зла. Александр Галич: [Сб. воспоминаний]. Москва, 1992;
3. Фризман Л. «С чем рифмуется слово истина...»: О поэзии А. Галича. С.-Петербург, 1992.

Г. А. Улюра

Бібліографічний опис:

Галич Олександр Аркадійович / Г. А. Улюра // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-28388>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).